

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/582/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812225114
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812225114.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Q. W. U., s.r.o., so sídlom X., L. 5, N.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou O. W., s.r.o., so sídlom X., L. 5, proti odporcovi 1/ X. Z., 2/ Y. Z., obaja bytom O. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/,2/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 457,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. januára 2014, č.k. 9C/83/2013-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,34 eur, na účet právneho zástupcu JUDr. H. S., advokáta, so sídlom I., J. W. X/A, vedený v O. banke, a.s., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom. Zároveň navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 20,30 eur. Vrátanie súdneho poplatku vykoná Daňový úrad Bratislava I po právoplatnosti tohto rozhodnutia. O náhrade trov konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 78,7 eur na účet jeho právneho zástupcu, JUDr. H. S., advokáta so sídlom J. W. X/A, I., do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podal dňa 20.12.2012 návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti odporcom zaplatenia 457,15 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Do konania vstúpil dňa 23.01.2013 na stranu odporcu vedľajší účastník. Vo vyjadrení zo 16.04.2013 vzniesol námietku premlčania. Dňa 28.11.2013 navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť, navrhol zastaviť konanie a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 27 eur. Keďže súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, súd podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“), podľa ktorého, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku kráteného v zmysle § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, teda kráteného o 6,70 eur, vo výške 20,30 eur. Zároveň upravil daňový úrad v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o súdnych poplatkoch podľa sídla poplatníka (navrhovateľa) na vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vedľajší účastník

si prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil v podanom vyjadrení 18.12.2013 trovy konania, ktoré vyčíslil na sumu 78,7 eur, ktoré trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Právny zástupca žiadal priznať náhradu za dva úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a 2/ podanie vyjadrenia z 16.4.2013. Za dva úkony právnej služby si právny zástupca odporcu vyúčtoval dvakrát 78,70 eur, k tomu dvakrát režijný paušál vo výške 7,81 eur, čo je spolu 78,70 eur. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom však na vyjadrenie vedľajšieho účastníka je možné konštatovať, že právo navrhovateľa na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy bolo premlčané. Je zrejmé, že navrhovateľ vzhľadom na zhodný postup vedľajšieho účastníka v ďalších obdobných veciach vedených na tunajšom súde takýto postup vedľajšieho účastníka predpokladal už po jeho vstupe do konania. Námietku navrhovateľa k prípadnému priznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli, súd považuje za nedôvodnú, keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo potom, ako bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe a vyjadrenie v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Súd má teda za to, že vedľajší účastník riadne hájil práva odporcu (K otázke nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastúpenia sa vyjadril Krajský súd v Nitre z 31.8.2012, č.k. 9Co/228/2012-57). Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 31,54 eur, ktorú správne uviedol aj právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 31,54 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie 31,54 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú 78,70 eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli, preto suma 78,70 eur predstavuje celkové trovy konania vedľajšieho účastníka, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Právne rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 151 ods. 1 veta prvá, § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu a to len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd

nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v danej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 9,65 eur.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,81 eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vnáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník- združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok

konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplattenia istiny v sume 457,15 eur s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 26.11.2013 vzal navrhovateľ návrh späť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcom bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporcovia splnili to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 78,70 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcov. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v podaní zo dňa 16.04.2013 právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 78,70 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, (§ 13a ods. 2 písm. b/ cit. vyhl.), doručené súdu prvého stupňa dňa 13.02.2014 + režijný paušál 8,04 eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.